

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 2. september 2025

Sag BS-58021/2023-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat René Offersen, beskikket)

mod

Politiets Efterretningstjeneste
og
Forsvarets Efterretningstjeneste
(advokat Tomas Ilsøe Andersen for begge)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 24. afdeling den 8. november 2023 (BS-21108/2022).

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Kurt Rasmussen, Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli, Rikke Foersom og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

For Højesteret har appellanten, A, endeligt nedlagt følgende påstande:

1. Politiets Efterretningstjeneste (PET) skal af- eller bekræfte, at A var kilde for PET under Den Syriske Borgerkrig fra januar til omkring august 2013.
2. Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) skal af- eller bekræfte, at A var kilde for FE under Den Syriske Borgerkrig fra omkring august 2013 til omkring sommeren 2015.
3. PET skal af- eller bekræfte, at PET den 21. maj 2013 via Western Union overførte 3.293,96 USD til A som betaling for tjenester i 2013 som kilde for

PET under Den Syriske Borgerkrig. Subsidiært skal PET af- eller bekræfte, at PET i maj 2013 via Western Union overførte 3.293,96 USD til A.

4. FE skal af- eller bekræfte, at FE i maj 2014 via Western Union overførte 2.659,76 USD til A som betaling for tjenester i 2014 som kilde for FE under Den Syriske Borgerkrig. Subsidiært skal FE af- eller bekræfte, at FE den 17. maj 2014 via Western Union overførte 2.659,76 USD til A.
5. PET og/eller FE skal af- eller bekræfte, at to medarbejdere fra tjenesterne den 9. september 2021 i Enner Mark Fængsel udbetalte 10.000 kr. kontant til A.

A har for Højesteret subsidiært påstået sagen hjemvist til landsretten.

De indstævnte, Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste, har over for As påstand 1-5 nedlagt påstand om stadfæstelse, subsidiært frifindelse. Over for As subsidiære påstand har de nedlagt påstand om, at sagen ikke hjemvises.

A havde for landsretten og i ankestævningen til Højesteret nedlagt følgende påstande:

1. PET skal anerkende, at As rejse til Syrien i 2013 fandt sted i samarbejde med og mod vederlag fra PET.
2. FE skal anerkende, at As rejser til Syrien i 2013 og 2014 fandt sted i samarbejde med og mod vederlag fra FE.
3. PET skal anerkende, at A har samarbejdet med efterretningstjenesten i perioden fra januar til omkring august 2013.
4. FE skal anerkende, at A har samarbejdet med efterretningstjenesten i perioden fra omkring august 2013 til omkring sommeren 2015.

Subsidiært nedlagde A påstand om, at PET og FE skal anerkende, at A i forbindelse med sine rejser til Syrien i 2013 og 2014 samarbejdede med efterretnings-tjenesterne, idet han modtog honorarer og andre ydelser til gengæld for at levere oplysninger om danske syrienskrigere til efterretningstjenesterne.

Supplerende sagsfremstilling

For Højesteret har A fremlagt en ny oversættelse af uddrag af den spanske højesteretsdom af 17. maj 2019. I den nye oversættelse, der er foretaget af en certifieret translator, er vendingen "et præcist samarbejde med det danske politi" i

afsnit I, punkt 2, under redegørelsen for retsgrundlaget, erstattet med "et lejlighedsvist samarbejde med det danske politi".

A har fremlagt en lydfil med optagelse af en samtale, som efter det oplyste har fundet sted i marts 2024 mellem A (S) og B (J). A har endvidere fremlagt en transskription af dele af lydfilen, hvoraf fremgår bl.a.:

"J: Hej

S: Hej min ven.

J: Tak for sidst.

S: Selv tak. Godt at se dig igen!

...

J: Ej, men for f... Altså, som jeg... Altså, hvis jeg havde vidst, at det ville gå på den her måde, så var jeg jo aldrig kommet ud til Kalundborg Arrest. Så var jeg blevet hjemme og...

S: Ja. Det er nemt at være bagklog. Sket er sket.

J: Ja, ja, ja. Det er det.

S: Du har stadigvæk...

J: Men jeg har ikke kunne forudse, at du havde skullet sidde otte år i fængsel eller seks år. Du er dømt otte, ikke?

S: Jo.

J: Så dengang, det...

Det var sgu mærkeligt, dengang, at det gik op for mig, at du var blevet sigtet for terror.

S: Ja.

J: Fordi jeg troede sgu i starten bare, at du er blevet... Jeg troede bare, at du er blevet anholdt for narko.

S: Ja.

J: Fordi jeg troede, at du skulle ned til Marokko og hente noget hash.

S: Ja, lige præcis.

J: Og så tænkte jeg, nå ja, hvad fanden. Det er jo... Det er jo det, han gør.

S: Ja.

J: Men så dengang, at jeg opdagede, at du var blevet... At du skulle for retten. Du skulle til at dømmes for... for... for... alt det, du havde gjort for os.

J: Så tænkte jeg, det er jo godt nok sindssygt.

...

J: Jeg husker det, at... Du sagde, at vi var... I tager jo røven på mig til sidst. Hvor jeg sagde, ej, vi har... det gør vi ikke, vi har din ryg... Men...

S: Sådan set, at jeg havde det på fornemmelsen allerede bare.

J: Ja, allerede dengang.

...

J: Du har sgu aldrig været medlem af ISIS. Det ved vi jo godt. Øhm...

Og... Altså... Og det der med, at man hører...

...

J: Før alt det her skete, så ville jeg sige, at jeg ville have nægtet, at det kunne ske. Jeg ville have nægtet, at efterretningstjenesten PET kunne agere på den måde.

S: Ja.

J: Fordi det har vi aldrig gjort før. Så jeg ved ikke, hvorfor de gør det. Jeg synes eddermaneme, at det er mærkeligt.

S: Det er spørgsmålet til en million.

J: Ja, det er det, det er det.

J: Men det lader jo også til, at FE godt ville lave en aftale, ikke også? Det var det, du siger.

S: Det gjorde de, ja.

S: Og de sagde det højt og tydeligt, at det ville blive udbetalt fra deres budget, og at PET slet ikke ville spille bold.

J: Ja.

S: Og så blev FE-chefen jo afsat lige efter.

J: Ja ja.

...

S: Men det er den helt gale vej, at man prøver at dække over en katastrofal sagsbehandling. Det er jo vanvittigt.

J: Jamen, det er det.

J: Det er det sgu.

S: I stedet for at tage ansvar. Og prøve at bevise os, at der stadigvæk er retfærdigheder at hente for en eventuelt kommende agent.

J: Ja, ja fordi at øh altså.

J: Og det er det, der er så svinskyt. Det er jo, at man var jo vældig glad for dig, dengang du arbejdede for os. Ikke?

J: Og så bagefter, så er alt det bare glemt. Så gælder det bare, om at svine dig til mest muligt.

S: Det er vanvittigt. Det er vanvittigt.

S: Jeg kan huske du sagde til mig, at det var en drøm hos PET, at jeg skulle hvad hedder det vælge at samarbejde med jer, det kan jeg huske du fortalte mig.

J: Ja, ja men det...

S: Og du sagde, at det var noget, I havde forsøgt på i mange, mange år, og ligesom

S: At prøve at ligesom at få os til at kunne hjælpe med at øge sikkerheden herhjemme i Danmark.

J: Ja, ja. Og vi var også, altså, der kunne ikke være en mere rigtig person til at udføre det arbejde der.

J: Det var perfekt.

S: Ja.

J: Det var perfekt. Jeg glemmer aldrig, at jeg sad hjemme og så fjernsynet. Så det der Puk Damsgård.

S: Ja.

J: Og sagde, ham der skal jeg sgu snakke med.

S: Ja.

J: Og vi havde det sgu da også. Vi havde sgu da en fed tur til Tyrkiet.

S: Ja, det havde vi.

...

J: Men så var det bare, så begyndte det jo at køre helt ud af en tangent med IS, ikke også?

J: Og jeg kan sgu også godt forstå, at du ikke... At du vælger at sige nej tak til at blive agent inde for ISIS.

S: Altså, der jeg blev blevet anholdt...

J: Det var farligt. Det var sindssygt farligt.

...

S: Og forestil dig, at jeg har gået alt det her igennem uden at være ISIS-medlem.

J: Ja.

S: For øjnene af hele verden... Og så tænkt, hvis jeg havde været ISIS-medlem.

J: Ja, men hvis du havde været ISIS-medlem...

J: Ja, okay, hvis det var os, der havde sat dig ind i ISIS, så havde det set rigtig, rigtig skidt ud, ikke?

S: Ja. Men altså, efter min tur der, hvor jeg er blevet anholdt i Tyrkiet og jeg ikke kunne få noget hjælp,

S: altså, det var der, det gik op for mig, at...

J: Ja.

S: At, ved du hvad? Det er ikke, som man ser i film.

J: Nej.

S: Det er ikke... Selvom jeg tænker, at det var to NATO-allierede, altså...

J: Ja.

S: Jeg sad hos tyrkerne jo. Det var et NATO-land. Så ringede jeg, hvad hedder det... Jeg tror, det var ... op. ... fra FE. Så siger jeg til ham, ved du hvad? Jeg er blevet anholdt herovre, dit og dat.

S: Så tænker jeg, altså, det er spørgsmålet om et par dage, og så vil jeg være ude igen. Men kraftedeme, jeg skulle gå igennem den normale proces.

J: Ja.

S: Og så tænkte jeg, okay, den er helt galt, hvis jeg skal igennem en normal proces her.

S: Og det ikke bare lige kan sige, jamen, luk ham ud, han skal tilbage ind til Syrien. For jeg er blevet anholdt, hvor jeg skulle ind til Syrien.

J: Ja.

S: Så... Så jeg skulle udvises, og jeg skulle skrive under på papirer.

S: Og kraftedeme mand der går et helt år. Altså, det er ikke fordi, de forkorter indrejseforbuddet. Jeg fik et års indrejseforbud, og så kom de præcis et år efter.

S: Og så sagde til mig, at ved du hvad? Nu er vi ikke længere interesseret i, at du er sammen med Kataib al-Iman, men nu vil vi gerne have, at du går over og tilslutter dig ISIS.

J: Ja.

S: Og i hele det der år der, der har der ikke været noget kontakt. Jeg har ikke blevet betalt for...

J: Er du sikker?

S: Nej, nej. Og den der to års opsigelse, vi havde snakket om, eller et års opsigelse var det, hvor vi skrev kontrakten under. Der var der et års opsigelse, hvor jeg kunne få 20.000 kr. hver måned. Som en slags, hvad hedder det?

S: Lønssikring for, hvis man sagde samarbejdet op.

J: Det var dét, du skrev under på med FE?

S: Ja, lige præcis med FE. Altså, det var aftalen fra PET, som gik videre til FE. Så, men det så jeg heller ikke en krone af."

Af en bekræftet oversættelse af en redegørelse af 1. oktober 2024 fra det spanske justitsministerium om de spanske regler om genoptagelse mv. af straffesager fremgår bl.a.:

"Gyldige grunde til at begære genoptagelse

Begæring om genoptagelse af en endelig fældende dom er berettiget (straffeprocesslovens artikel 954):

...

Når der efter dommens afsigelse opstår kendskab til nye faktiske omstændigheder eller beviselementer, som, i fald de var blevet fremført, ville have ledt til frifindelse eller en mildere straf...

Behandling:

...

Iværksættelse, behandling og domfældelse

Processen er reguleret i straffeprocesslovens artikel 959. Retsmidlet iværksættes og behandles ved Højesterettens Afdeling for Strafferetlige Sager..."

Forklaringer

Der er afgivet supplerende forklaring af A og advokat Thomas Brædder.

A har supplerende forklaret bl.a., at før han første gang rejste til Syrien i 2012, var hans forhold til islam lidt løssluppet. Han var muslim, men var ikke praktiserende. Han kunne finde på at drikke, feste og begå kriminalitet, som f.eks. at sælge stoffer. Hans familie var og er almindelige praktiserende muslimer, der beder deres bønner og faster under ramadanen, men ikke noget ud over det sædvanlige.

Det påvirkede ikke hans forhold til islam, at han tog til Syrien i 2012 og deltog i borgerkrigen. Hans forhold til islam ændrede sig heller ikke efter hans deltagelse i borgerkrigen.

Hans opdragelse hjemmefra havde betydning for hans opfattelse af islam. Den første gruppe, han kæmpede for i Syrien, havde ikke en opfattelse af islam, som var i overensstemmelse med det, han var opdraget med. Når han for landsretten har forklaret, at denne gruppe var for ekstrem, var det, fordi de midler, gruppen benyttede sig af til at opnå sit mål, ikke var noget, han kunne være en del af. Hans forståelse af islam er, at man skal opnå sit mål ved brug af de rigtige midler. Derfor skiftede han relativt hurtigt til en ny gruppe, Kataib Al Iman, som han blev hos. Den gruppe var ideologisk set på linje med ham med hensyn til deres måde at føre krig på og deres politiske overbevisning om den potentielle fremtid for landet efter afsættelsen af diktatoren.

Han forklarede for landsretten, at han var usikker på, hvornår han kom til Syrien i 2012, og hvornår han kom hjem. Han har efterfølgende i samarbejde med en journalist undersøgt spørgsmålet og er kommet frem til, at han tog til Syrien omkring juni 2012. Han kan tidsfæste dette, fordi han deltog i en artikel fra The Guardian i juli 2012 og kan huske, at han havde været i Syrien et stykke tid inden, han mødtes med den journalist, der skrev artiklen. Han tog tilbage til Danmark i december 2012, da han skulle afsone en reststraf på fængsel i 30 dage.

Han var i Syrien to gange i løbet af 2013. Det fremgår af hans pasoplysninger, at han i 2013 første gang rejste til Syrien den 14. februar 2013. Han vil gætte på, at han var der indtil august 2013. I maj 2013 modtog han et beløb i Tyrkiet fra PET via Western Union, og i juni 2013 mødtes han i Tyrkiet med sin kildefører. Han tog tilbage til Syrien efter mødet med kildeføreren. Under dette møde modtog han udstyr, som han tog med til Syrien. Han kan ikke huske, hvilken B han talte i telefon med i forbindelse med udbetalingen af pengebeløbet.

Den anden gang, han tog til Syrien i 2013, var i september eller oktober. Det kan han se via den korrespondance, han har haft med journalist Puk Damsgård, som fulgte hans rejse. Han tog hjem til Danmark igen inden årsskiftet, formentlig i begyndelsen eller midten af december. Det kan han huske, da han har fødselsdag den 31. december og ikke har fejret fødselsdag i Syrien.

For landsretten har han forklaret, at han mødtes med B og B1 to til tre gange inden sin afrejse til Syrien i 2013, hvor de drøftede "formelle forhold". Med formelle forhold mente han lavpraktiske forhold om, hvordan han skulle komme til Syrien, hvad han skulle have med, hvordan rejsen skulle finansieres, hans opgaver og så videre.

Han har for landsretten forklaret, at hans gruppe var i krig i bl.a. Raqqa. Der var typisk omkring 5-10 grupper, der samarbejdede omkring en base eller et mål. Grupperne udgjorde en fælles front i forbindelse med belejring af regimets baser, og når man angreb og befriede byer. Der var en form for central kommando, så man kunne gøre fælles front mod Assad-styret. Gruppernes baser var opdelte, men de lærte hinanden at kende, når de var i fronten sammen, og når man havde vagtposter sammen med personer fra andre grupper. Det var i den forbindelse, at han stiftede bekendtskab med Al-Nusra Fronten, som senere blev til Islamisk Stat. På et tidspunkt stillede Al-Nusra Fronten et ultimatum. Enten var man med dem, eller også var man imod dem. Derfor valgte hans gruppe at forlade samarbejdet og trak sig tilbage til Idlib i det nordvestlige Syrien. De befandt sig herefter omkring 5-6 timer fra Raqqa. Hans gruppe var ikke den eneste, der brød ud og meddelte, at de ikke ville være en del af Islamisk Stat. Der var en stor splittelse på det tidspunkt.

Det indgår som et element i den spanske dom, at han har overført penge til C, som er en af hans gode venner fra Kataib Al Iman. De stiftede bekendtskab under hans syrienrejser, og de har stadig kontakt. Han opfatter ikke C som forbundet med Islamisk Stat på nogen måde. For at understrege Cs manglende tilknytning til Islamisk Stat har han efterfølgende sendt penge til C og bedt hans advokat anmelde ham for terrorfinansiering. Det kom der ikke noget ud af.

Når han for landsretten har forklaret, at han forud for rejsen til Syrien i 2014 blev trænet af FE i anti-spionage-teknikker, angik det forskellige metoder til at genkende, om man blev forfulgt. Det kunne f.eks. være at holde øje med nummerplader på biler, køre et par runder i en rundkørsel og holde øje med, om man blev forfulgt af den samme bil. Et andet eksempel er, at man skulle gå ind i en butik, holde øje med ansigterne på folk i butikken og derefter være opmærksom på, om man stødte på de samme personer en halv time senere i en anden forretning, hvor man lavede samme manøvre.

Han blev først i 2015 kontaktet af tjenesterne igen. Det har efter hans opfattelse sammenhæng med, at han i juni 2014 blev anholdt i Tyrkiet, hvor han sad i fængsel i ca. en måned, inden han blev udsendt til Danmark. Mens han sad i fængsel, kom han i kontakt med sin kildefører, som han bad om hjælp. Men han fik ikke nogen hjælp fra de danske myndigheder, og det resulterede i, at han blev udvist af Tyrkiet med indrejseforbud i 1 år. Det satte en stopper for hans mulige samarbejde med efterretningstjenesterne, fordi han ikke længere ville

kunne rejse igennem Tyrkiet. Tjenesterne lovede at gøre noget ved det hurtigst muligt, men de ignorerede ham herefter i et år til trods for, at han var blevet lovet en opsigelse på 1 år.

Han har for landsretten forklaret, at han i 2015 afviste sin kildeførers anmodning om at rejse til Syrien igen og tilslutte sig Islamisk Stat. Det skete på et møde, som de afholdt på Den Blå Planet. Han blev spurgt, om han kunne tænke sig at tage til Syrien igen, hvilket han bekræftede. Da han blev spurgt, om han ville over til Islamisk Stat, undrede han sig meget. Hans gruppe, Kataib Al Iman, var imod Islamisk Stat, og der ville blive sat spørgsmålstejn ved et skift til Islamisk Stat. Det var meget farligt at kæmpe for Islamisk Stat, og han var ikke villig til at risikere sit liv for noget, som han ikke var indforstået med. Han afviste derfor anmodningen. Hans kildefører fortalte ham, at tjenesterne ikke havde nogen interesse i den gruppe, som han kæmpede for, og derfor sluttede samarbejdet.

Han meddelte sin kildefører, at der efter hans opfattelse bestod et uafsluttet mellemværende mellem ham og tjenesterne på 240.000 kr., svarende til 20.000 kr. om måneden i opsigelsesperioden. Hans kildefører fortalte ham, at de havde "sparet pengene op" for ham, så de kunne bruges til rejseudgifter. Han blev stillet i udsigt at få pengene, hvis han tog afsted igen. Han er i dag glad for, at han ikke tog afsted igen, da det ville have haft nogle alvorlige konsekvenser for hans liv.

Thomas Brædder har supplerende forklaret bl.a., at hans opdrag i sagen udviklede sig over tid. Hans engagement i sagen opstod ved, at han fik en henvendelse fra As familie, som fortalte om As situation i Spanien. Hans svar til dem var, at han i realiteten ingenting kunne gøre ved en sag, der kørte i Spanien. Han tilbød dem dog at kontakte efterretningstjenesterne for at gøre tjenesterne bekendt med omstændighederne og bede dem om at gøre noget, f.eks. fremsende oplysninger, som kunne bekræfte, at A var agent. Han gjorde familien opmærksom på, at det ikke var sikkert, at dette kunne bidrage til noget. Undervejs i det efterfølgende forløb fik han et større og større indtryk af, at der var noget helt galt. Han talte med A, som ønskede at klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og at stævne efterretningstjenesterne. Dette var deres eneste muligheder, da de ikke kunne komme i dialog med tjenesterne. Opdraget blev derfor, at der skulle udarbejdes en stævning, hvilket han gjorde i samarbejde med en kollega. Der opstod først en dialog med tjenesterne efter fremsendelsen af stævningsudkastet.

Med forbehold for eventuelle enkelte fejl kan han bekræfte oplysningerne om mødetidspunkter med efterretningstjenesterne som angivet i mail af 19. april 2023 til advokat Erbil Kaya. Der blev således i 2020 afholdt et møde i juni, samt den 10. juli, den 23. juli, den 7. august, den 18. august og den 8. december. I

2021 blev der afholdt møde den 11. januar, den 18. januar, den 1. februar, den 11. marts, den 7. april, den 18. juni og den 7. september.

Han har siden afsendelsen af mailen fundet frem til, at mødet i juni 2020 fandt sted den 24. juni 2020.

Han har udelukkende haft kontakt med personer fra ledelseslaget hos efterretningstjenesterne. Det er vanskeligt at sige, om det var efterretningstjenesterne eller ham selv, der foreslog, hvor møderne skulle afholdes. Han opfattede det sådan, at der var en naturlig dialog om, hvor møderne skulle afholdes. Der var en vis form for naturlighed i, hvor de mødtes. Tjenesterne kunne have fået lov til at diktere det, men det var ikke sådan, det foregik. Forud for de første par møder oplyste tjenesterne, hvem der ville deltage, men på et tidspunkt opstod der en naturlighed i, hvem der deltog. Normalt deltog én fra PET og én fra FE, som begge var fra ledelseslaget. Der var nogle få tilfælde, hvor der i stedet deltog to personer fra den ene tjeneste og ingen fra den anden tjeneste. Efter hans opfattelse skyldtes det forfald hos den ene tjeneste. Den pågældende suppleant fremgår ikke af dokumentet over ledelseslaget hos PET og FE i perioden 1. juni 2020 til 8. september 2021.

Derudover var der et enkelt møde – muligvis det tredje eller fjerde møde – hvor der deltog en eller to yderligere personer. Den tredje person var en fra ledelseslaget. Han er i tvivl om, hvorvidt der på det møde også deltog en fjerde person, men det var i så fald ikke en person, han har hæftet sig ved. Det var det eneste tidspunkt, hvor der deltog mere end to personer fra tjenesterne.

Mødet den 24. juni 2020 kom i stand ved, at han sendte stævningsudkastet til efterretningstjenesterne. Det var tydeligt for efterretningstjenesterne, at emnet for stævningen var, om A var agent. Det fremgik, at hvis der ikke inden ti dage var opnået et tilfredsstillende resultat, så ville stævningen blive indgivet til retten. På niende dagen modtog han et telefonopkald fra en person fra en af efterretningstjenesterne, hvor man bad om et møde. Han orienterede A herom og aftalte, at de ville afvente at indgive stævningen og se, hvad dialogen kunne bringe.

Han husker ikke præcis, hvor lang tid mødet varede, men hans bedste bud er 30-40 minutter. Størrelsen af erstatningskravet blev ikke varslet forud for mødet, men han skitserede på mødet, hvad et tilfredsstillende resultat for A ville være. Erstatningskravet knyttede sig til tre overordnede hovedpointer. Det første var, at A skulle tilbage til Danmark hurtigst muligt. Det andet var, at efterretningstjenesterne enten offentligt skulle fremlægge oplysninger som anmodet om i stævningen eller anmode de spanske myndigheder om at genoptage straffesagen med henvisning til, at de danske myndigheder havde nye oplysninger om As forbindelse til efterretningstjenesterne og hans engagement i Syrien. Det

trede var, at der skulle betales erstatning og godtgørelse for den skade, som A havde lidt. De tre hovedpointer var ikke så skarpt skåret op på det første møde, men det blev de på det efterfølgende møde. Da mødet sluttede, vidste han godt, at de skulle mødes igen.

Han husker ikke, om der på det første møde blev nævnt et behov for at inddrage andre myndigheder, men det er blevet nævnt på et tidspunkt i forløbet. Rigsadvokaten blev inddraget i forbindelse med, at A skulle overføres til Danmark, og skattemyndighederne blev inddraget i forbindelse med overvejelser om, hvordan man skattemæssigt ville håndtere erstatningskravet. Han er også mere diffust blevet oplyst om, at der var "andre", som havde en holdning til, eller som skulle nikke til erstatningskravet. Han erindrer ikke, at hverken Justitsministeriet eller Statsministeriet direkte er blevet nævnt. Det er hans indtryk, ud fra den formulering der blev brugt, at man henviste til nogen, der var "højere oppe", end dem han talte med på møderne.

Han husker ikke, om A blev orienteret om det første møde før eller efter den 24. juni 2020. Det skyldes, at han ikke kunne ringe til A, mens A afsonede i Spanien, og han var derfor afhængig af, at A selv kontaktede ham. Men han orienterede løbende i relevant omfang A om indholdet af møderne.

Efterretningstjenesterne har ikke bedt ham om ikke at underrette A. Tværtimod gav han fra begyndelsen udtryk for, at han ikke ville kunne indgå i en dialog eller nå til nogen enighed med efterretningstjenesterne uden at orientere A. Han var alene repræsentant for A, og derfor gav det også sig selv, at A måtte orienteres.

De efterfølgende møder i perioden den 10. juli 2020 til den 8. december 2020 lå tæt, fordi der nu var åbnet for en dialog med tjenesterne. Han anså As situation som ganske alvorlig, og han havde varslet en stævning, som muligvis skulle føres ud i livet. Der skulle derfor ske noget hurtigst muligt, herunder var det vigtigt navnlig at få A hjem hurtigst muligt. Han havde ferie i perioden, men anså det for vigtigt, at der var fremdrift i sagen.

Den 10. december 2020 blev A overført til afsoning i Danmark. Han deltog i modtagelsen af A efter aftale med tjenesterne. Han havde et stærkt ønske om, at han skulle være til stede under samtalerne mellem A og tjenesterne, så han på samme måde som i andre sager, hvor han repræsenterer klienter mod myndighederne, kunne varetage sin klients interesser. Det var tjenesterne ikke meget for, hvilket ifølge tjenesterne skyldtes hensyn til tjenesternes egen beskyttelse.

Løsningen blev, at han var til stede i lufthavnen og fik lov til at tale med A som den første, og at han fik lov til at være til stede i nærheden af, hvor A skulle tale

med tjenesterne. Det foregik på den måde, at han blev transporteret til lufthavnen og var med til at modtage A, hvorefter de talte sammen i en bil i lufthavnen. Derefter blev de adskilt. A blev sat over i en anden bil, hvorefter de kørte fra lufthavnsområdet til et sted i Dragør. Han er ikke sikker på, hvor i Dragør de befandt sig. Der ventede han i en bil, mens A talte med nogen. Han vidste ikke præcis, hvor A var, eller hvor langt væk han var, men det var hans indtryk, at A befandt sig i nærheden. Efter nogen tid begyndte han at tænke, at der skulle ske en udvikling, og han bad derfor om at få lov til at tale med A. Han talte herefter i telefon med A. A virkede til at være meget glad. A oplyste, at han havde talt med nogle personer, som han kendte, og at han havde fået mad og drikke. A virkede lettet, følte sig godt taget imod og havde ikke brug for noget fra sin advokat. A fortalte ikke om indholdet af drøftelserne med tjenesterne under den samtale.

En dag eller to senere besøgte han A i Vestre Fængsel, hvor han var blevet placeret i en særlig sikret afdeling. Det er et af de hårdeste steder, man kan sidde. A var voldsomt frustreret over dette, da han forinden var blevet taget godt imod af folk, han kendte, og som sagde, at de ville hjælpe ham.

Hvis A på dette tidspunkt nævnte noget om, at han var blevet tilbudt en økonomisk kompensation, så var det ikke noget, han ville have hæftet sig ved eller taget alvorligt. Han opfattede ikke de personer, som A havde mødtes og talt med, som nogen der kunne træffe beslutninger. Der var efter hans opfattelse tale om personer, som måske kunne have tilkendegivet at ville hjælpe A. Han ved ikke, om de pågældende var nogen fra ledelseslagene, men det virkede det ikke til ud fra det, som A har fortalt ham.

Forud for mødet den 11. januar 2021 havde han gjort sig nogle mere præcise tanker om, hvor stort erstatningskravet skulle være. Han havde det ikke på skrift, men redegjorde for det mundtligt på mødet. Han gik til mødet med en mere løs tilgang om, hvilke takster og principper kravet skulle opgøres efter.

Det var først under mødet den 18. januar 2021, at han kom med en skriftlig opgørelse over det økonomiske krav. Kravet bestod af tre poster i form af erstatning for uberettiget frihedsberøvelse, erstatning for konkrete tab og udgifter samt godtgørelse for øvrig tort.

På mødet lyttede efterretningstjenesterne til hans gennemgang af opgørelsen og stillede spørgsmål. Han erindrer ikke, om det under mødet den 18. januar 2021 blev aftalt, at de skulle mødes igen den 1. februar 2021, men det var klart for alle, at de skulle mødes igen.

På hvert af de efterfølgende møder drøftede man erstatningskravet i et eller andet omfang. Han havde på møderne en opfattelse af, at man kunne nå en løsning.

Som han husker det, udtrådte han af sagen omkring august/september 2021. Det var ikke noget, som skete fra den ene dag til den anden. Han meddelte A, at han skulle finde en ny advokat, og det gik der noget tid med. Det havde ikke noget med tjenesterne at gøre, at han udtrådte som advokat. Efterretningstjenesterne vidste ikke på det sidste møde den 7. september 2021, at han var ved at udtræde af sagen, men det gjorde A. Tjenesterne blev først orienteret om hans udtræden på det tidspunkt, hvor han kunne oplyse, hvem As nye advokat var.

Den 11. september 2021 sendte han et brev om advokatskifte til A. Foreholdt at det fremgår af brevet, at efterretningstjenesterne under det sidste møde den 7. september 2021 oplyste, at de ønskede en samtale direkte med A, forklarede han, at baggrunden herfor i meget vidt omfang også var et ønske fra vidnets side. Han havde fungeret som talerør mellem tjenesterne og A, der, siden han kom til Danmark i december året forinden, tiltagende var blevet mere og mere frustreret over en oplevelse af manglende fremdrift. A havde efterhånden mistet tilliden til, at man ville finde en tilfredsstillende løsning. Derfor opfordrede vidnet flere gange tjenesterne til at inddrage A direkte i processen. På den måde kunne tjenesterne vise, at man var indstillet på at finde en løsning. Det var ikke intentionen eller hans indtryk, at der på et sådant møde mellem A og tjenesterne skulle aftales en erstatning. Der skulle ikke tales konkret om erstatningskravet uden tilstedeværelsen af en advokat. Hans ærinde med mødet var, at A selv kunne få indtryk af, at tjenesterne fortsat var indstillet på, at der skulle findes en løsning. Med tiden var det blevet sværere for ham at betrygge A heri, og han var undervejs også selv blevet i tvivl.

Han orienterede A om tjenesternes ønske om at mødes, og de talte også i telefon, efter at A og tjenesterne havde mødtes. A fortalte ham, at personer, som han kendte fra tjenesterne, havde besøgt ham, og at de havde haft 10.000 kr. med til ham. A fortalte desuden, at beløbet var blevet frataget ham umiddelbart efter besøget, da man ikke må have kontanter i fængslet. Det er hans opfattelse, at A oplevede det som positivt, når han talte med nogen fra tjenesterne. A blev da mødt af personer, som han kendte, og som tilkendegav, at de ville finde en løsning.

Fra oversendelsen af stævningsudkastet og indtil han udtrådte, modtog han ikke konkrete modforslag fra tjenesterne, men der var drøftelser om, hvad A anså for rimeligt, og hvad tjenesterne anså for rimeligt. Udgangspunktet for, hvad han og A anså for rimeligt, er kommet til udtryk i opgørelsen af 18. januar 2021. Når man indgår i en forhandling, er man selvfølgelig nødsaget til at kunne give sig i et vist omfang, men der var grænser herfor. Kravet byggede

navnlig på en forudsætning om, at der formentlig aldrig ville blive ændret på den spanske dom. Det er i sig selv voldsomt at skulle acceptere. Hvis en aftale derfor på nogen måde skulle give mening, skulle A kompenseres herfor i rimelig grad. Det var i sidste ende alene op til A, om han ville acceptere et forlig.

Han husker ikke præcis, hvilke beløb der har været drøftet mellem ham og tjenesterne under forløbet. Det var som i en almindelig forhandlingssituation, hvor man er gået fra det højeste beløb på ca. 16,5 mio. kr. og bevæget sig nedad. Han husker mere forløbet som værende drøftelser gående på posternes rimelighed og udregning. Der har også været drøftet tal, men han husker ikke, hvor langt nede de var. Der kom ikke deciderede modforslag, men hans indtryk af, hvad tjenesterne forestillede sig, varierede fra møde til møde. Hans indtryk er, at tjenesterne kunne have en holdning den ene dag og en anden holdning den næste dag. Han kan bekræfte, at beløbene 3 og 5 mio. kr. er blevet nævnt, men ikke som et tilbud, man bare kunne acceptere. Der blev bare slynget nogle tal ud i forbindelse med drøftelserne som et forsøg på at finde ud af, hvor man havde hinanden. A blev løbende orienteret om de beløb, der blev bragt i spil.

Anbringender

A har supplerende anført navnlig, at han har den fornødne retlige interesse i at få behandlet sin sag ved domstolene.

Medmindre han opnår en tilfredsstillende løsning med de danske myndigheder, agter han at søge om fornyet prøvelse af den spanske straffedom. Det fremgår af redegørelsen fra det spanske justitsministerium, at der efter spansk ret kan ske genoptagelse af en straffedom, når der efterfølgende opstår kendskab til nye faktiske omstændigheder, der ville have ført til frifindelse eller en mildere straf, hvis de var blevet fremført. Beviser fra efterretningstjenesterne kunne have påvirket beviskonklusionerne i de spanske domme, hvilket også fremgår af dommen fra den spanske højesteret.

Han har desuden retlig interesse i at få domstolenes afgørelse af, om han efter lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET-loven) § 12, stk. 2, og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE-loven) § 9, stk. 2, eller forvaltningslovens kapitel 4 og 6 eller almindelige retsgrundsætninger har krav på indsigt i de oplysninger, som er omfattet af hans påstande for Højesteret.

Til støtte for, at han var kilde for PET og FE, har han anført navnlig, at han i januar 2013 indgik en mundtlig aftale med PET om at bistå efterretningstjenesten som kilde til brug for identifikation af danske syrienskrigere, som han mødte i Syrien under sin medvirken på Den Frie Syriske Hærs side i borgerkrigen mod Assad-regimet.

Han har forklaret detaljeret, sammenhængende og meningsfuldt om forløbet fra PET's rekruttering af ham i januar 2013 frem til hans efterfølgende tilknytning til FE ophørte i 2015. Forklaringen omfatter bl.a. hans motivation for at virke som kilde, de dokumenterede betalinger til ham fra PET og FE via Western Union, kontantbeløbet i Enner Mark Fængsel, fornavnene på hans kildeførere, mødestederne, hvor han mødtes med efterretningstjenesterne, og deres træning af ham.

PET og FE har ved deres deltagelse på direktionsniveau i 13 møder med hans advokat reelt anerkendt, at han var kilde for dem.

Berlingske er efter egne oplysninger i besiddelse af et lækket notat fra efterretningstjenesterne, som bekræfter hans virke som kilde, ligesom den ene af hans kildeførere i PET, B, efter den spanske dom valgte at gå til medierne med oplysninger om sagen.

For så vidt angår hans ret til indsigt har han anført navnlig, at hans anmodning herom er støttet på PET-lovens § 12, stk. 2, og FE-lovens § 9, stk. 2, som siger, at efterretningstjenesterne kan give indsigt, hvis særlige forhold taler for det.

PET og FE har i et notat af 27. juni 2023 anerkendt, at der i praksis under ganske særlige omstændigheder gøres undtagelse fra den altovervejende hovedregel om hemmeligholdelse.

Der foreligger ganske særlige omstændigheder i denne sag, fordi efterretnings-tjenesterne ved at indlede og gennemføre forhandlinger med ham stiltiende har anerkendt, at han i 2013-15 var kilde for tjenesterne. Det er almindeligt kendt, at han var kilde for efterretningstjenesterne i 2013-15, og det vil ikke skade efterretningstjenesternes muligheder for at samarbejde med andre efterretningstjenester, hvis Højesteret nu tager påstandene helt eller delvist til følge. Hensynene til fortrolighed om efterretningstjenesternes kildearbejde gør sig derfor ikke gældende for de oplysninger, som er omfattet af denne sag.

Dertil kommer, at sagen er af særlig samfundsmæssig interesse grundet dens betydning for offentlighedens tillid til efterretningstjenesterne.

Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste har supplerende anført navnlig, at A ikke har retlig interesse i sagen, og at efterretningstjenesterne ikke har pligt til at be- eller afkræfte operative forhold i offentligheden.

A har ikke sandsynliggjort, at han kan få genoptaget eller på anden vis revideret den spanske straffedom. Hverken den nye oversættelse af den spanske højesteretsdom eller det spanske justitsministeriums redegørelse om mulighederne

for genoptagelse mv. af straffedomme efter spansk ret indeholder noget nyt eller kan i øvrigt føre til en tilsidesættelse af landsrettens resultat. Det påståede samarbejde med PET og FE blev gjort gældende for samtlige instanser i Spanien, og den spanske højesteret udtalte, at påvisning af dets eksistens ikke ville ændre sagens udfald.

Det skaber ikke retlig interesse, at A for Højesteret har forsøgt at fremstille sagen sådan, at den handler om indsigtsret efter PET-lovens § 12, stk. 2, og FE-lovens § 9, stk. 2. Påstandene vedrører ikke indsigtsret, og indsigtsretten har ingen betydning for påstandene. Hvis A ville have prøvet sin indsigtsret, skulle han have indbragt Tilsynet for Efterretningstjenesternes afslag af 2. oktober 2020 for domstolene.

Hvis Højesteret finder, at A har retlig interesse, gøres det gældende, at der ikke gælder en retlig pligt for efterretningstjenesterne til at be- eller afkræfte kildeforhold i offentligheden.

Udgangspunktet, som findes i PET-lovens § 12, stk. 1, og FE-lovens § 9, stk. 1, er det modsatte, nemlig en ret til hemmeligholdelse, hvilket er både naturligt og sædvanligt for efterretningstjenester.

Indsigtsretten efter PET-loven og FE-loven angår ikke en ret til at få bekræftet et operativt forhold i offentligheden, men er en snæver mulighed for en borger for undtagelsesvis at få oplysninger om vedkommende selv, som tjenesterne ligger inde med. Bestemmelserne passer ikke på sagens faktum og giver ikke de rettigheder, som A påstår.

PET og FE kan efter en skønsafvejning erklære sig om operative forhold, herunder kildeforhold, men har i den foreliggende sag efter en samlet vurdering valgt ikke at udtale sig. A har ikke godtgjort, at de meget snævre rammer for, at tjenesterne på ulovbestemt grundlag kan erklære sig om operative forhold, er opfyldt. Domstolene bør i denne forbindelse tillægge efterretningstjenesterne en betydelig skønsmargin.

Det vil have alvorlige skadevirkninger for efterretningstjenesternes opgavevaretagelse, hvis de tvinges til offentligt at be- eller afkræfte et kildeforhold, herunder bl.a. skade på internationale samarbejdspartneres tillid til tjenesterne evne til at beskytte hemmelige oplysninger.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund

A blev den 28. juni 2018 ved en spansk domstol idømt fængsel i 8 år for integrering i en terrororganisation, herunder ved i forbindelse med tre rejser til Syrien i

henholdsvis 2012, 2013 og 2014 at have kæmpet for væbnede organisationer, der ifølge dommen var forløbere for terrororganisationen Islamisk Stat. As anke blev den 23. november 2018 afvist af den spanske nationale straffedomstols ap-pelafdeling og den 17. maj 2019 af den spanske højesteret.

Ved dom af 20. november 2020 bestemte Retten i Glostrup i medfør af § 29 b, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, at den spanske straffedom skulle fuldbyrdes i Danmark med fængsel i 6 år. Efter at have afsonet dele af den spanske dom i Spanien blev A herefter i december 2020 overført til afsoning af reststraffen i Danmark.

A har forklaret, at rejserne til Syrien i 2013 og 2014 skete i samarbejde med og mod vederlag fra først Politiets Efterretningstjeneste (PET) og dernæst Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Sagens påstande og problemstillinger

Med de påstande, som A nedlagde for landsretten og i ankestævningen til Højesteret, ønskede han at opnå dom for, at hans rejser til Syrien i 2013 og 2014 skete i samarbejde med og mod vederlag fra efterretningstjenesterne. Det bagvedliggende formål med påstandene var bl.a. at skabe et grundlag for at søge genoptagelse af den spanske straffedom.

Højesteret finder, at As nye påstande for Højesteret må fortolkes i lyset af dette formål, således at han fortsat ønsker at få en afgørelse fra en dansk domstol af, om det påståede samarbejde med efterretningstjenesterne er bevist. Sagsførelsen for Højesteret har da også angået dette spørgsmål.

Sagen for Højesteret angår herefter i første række, om A har en retlig interesse i at opnå dom for, at hans rejser til Syrien i 2013 og 2014 skete i samarbejde med og mod vederlag fra efterretningstjenesterne. Hvis A har en retlig interesse heri, angår sagen i anden række, om han har bevist, at der har bestået et sådant samarbejde.

Retlig interesse

PET og FE er efterretnings- og sikkerhedstjenester, som bl.a. arbejder for at identificere, forebygge, efterforske og imødegå trusler mod Danmark og sikkerheden i det danske samfund. Det er en grundlæggende betingelse for at have effektive efterretningstjenester, at der er oplysninger om deres virksomhed, herunder på det operative område, der ikke kan lægges åbent frem.

Som efterretningstjenesterne har redegjort for i deres notat af 27. juni 2023 om nødvendigheden af fortrolighed om PET's og FE's kildearbejde, vil det generelt kunne få alvorlige følgevirkninger for både efterretningstjenesten og kilden, hvis en efterretningstjeneste officielt bekræfter, at en person har fungeret som

kilde for efterretningstjenesten. Hvis en dansk efterretningstjeneste bekræfter identiteten f.eks. på en efterretningskilde, der har opereret i udlandet, kan det ifølge tjenesterne bl.a. have negative konsekvenser for forholdet til efterretningstjenestens internationale samarbejdspartnere, og det vil bryde med de grundlæggende principper, der gælder for efterretningstjenesters virksomhed og samarbejde. Bekræftelse af en persons kildestatus kan ifølge tjenesterne herudover indebære en betydelig risiko for kilden selv. Den øgede risiko for repressalier gælder også i tilfælde, hvor kilden selv har oplyst offentligt om kildeforholdet.

Højesteret finder, at hensynet til efterretningstjenesternes særlige funktioner, hvor fortrolighed spiller en afgørende rolle, må føre til, at personer som det helt klare udgangspunkt ikke har krav på at få fastslået eksistensen af kildeforhold eller lignende gennem søgsmål ved domstolene.

Dette gælder også, selv om efterretningstjenesterne ved pådømmelsen af påstande om anerkendelse af kildeforhold ikke pålægges selv at be- eller afkræfte bestemte forhold, men hvor vurderingen heraf beror på domstolenes almindelige bevisbedømmelse foretaget på baggrund af de oplysninger, der fremlægges i sagen.

Højesteret finder, at dette udgangspunkt alene kan fraviges i helt særlige situationer, hvor en samlet afvejning af de interesser, der er på spil, undtagelsesvis kan føre til, at hensynet til fortroligheden om efterretningstjenesternes arbejde må vige for borgerens interesse i at kunne få fastslået eksistensen af et kildeforhold eller lignende.

A er som nævnt ved en spansk domstol blevet straffet med fængsel i 8 år for integrering i en terrororganisation, herunder ved aktiviteter under sine rejser til Syrien i 2013 og 2014, som han hævder fandt sted i samarbejde med og mod vederlag fra de danske efterretningstjenester.

For Højesteret har A fremlagt oplysninger fra bl.a. det spanske justitsministerium, der godtgør, at der i Spanien kan ske genoptagelse eller lignende af en endelig fældende straffedom, når der efter dommens afsigelse opstår kendskab til nye faktiske omstændigheder eller beviselementer, der ville have ført til frifindelse eller en mildere straf, hvis de var blevet fremført under sagen.

Som anført af landsretten har den spanske nationale straffedomstols appelafdeling og den spanske højesteret forholdt sig til betydningen af et eventuelt påvist samarbejde mellem A og efterretningstjenesterne. Den spanske højesteret har på baggrund af beviserne i sagen og de oplysninger om et eventuelt samarbejde, der forelå for den spanske højesteret, konkluderet, at det ikke var påkrævet at tage stilling til et angiveligt lejlighedsvis samarbejde med det danske politi, der

ikke, selv hvis det kunne påvises, ville mindske betydningen af de øvrige erklærede og påviste forhold, som bekræftede As tilslutning til en terrororganisation. Den spanske højesteret fremhævede i den forbindelse, at de danske myndigheder ved indberetning til Schengen Information System (SIS) havde advaret bl.a. spansk politi om, at A kunne udgøre en sikkerhedsrisiko. Det var samtidig oplyst af spansk politi over for de spanske domstole, at dansk politi havde nægtet at have samarbejdet med A. Disse oplysninger ville ifølge den spanske højesteret ikke give mening, hvis A var en af de personer, der rent faktisk samarbejdede med de danske myndigheder i bekæmpelsen af terror.

Højesteret forstår dommen på den måde, at den spanske højesteret ud fra ovennævnte oplysninger logisk har kunnet slutte, at et angiveligt samarbejde med de danske efterretningstjenester herefter i hvert fald ikke vedrørte de aktiviteter, som A var tiltalt for i Spanien, og at et "angiveligt lejlighedsvist samarbejde" om andre forhold ville være uden betydning for den spanske sag.

As påstande under den foreliggende sag angår ikke et "lejlighedsvist samarbejde" med efterretningstjenesterne om andre forhold, men et længerevarende samarbejde i forbindelse med hans rejser til Syrien i 2013 og 2014. Højesteret finder, at det ikke kan udelukkes, at det kan få betydning for, om han kan få genoptaget den spanske straffedom, hvis det kan lægges til grund, at der har været et sådant samarbejde.

Under de nævnte omstændigheder – herunder navnlig, at den spanske højesteret som følge af de danske myndigheders registrering af A i SIS og oplysningen om dansk politis nægtelse af at have samarbejdet med ham lagde til grund, at A ikke var en af de personer, som rent faktisk samarbejdede med de danske myndigheder i bekæmpelsen af terror – finder Højesteret, at A har en retlig interesse i at få fastslået, om der har foreligget et samarbejde mellem ham og efterretningstjenesterne som hævdet af ham. Der er således undtagelsesvis grundlag for at fravige det helt klare udgangspunkt om, at der i almindelighed ikke består en sådan adgang.

Bevisvurderingen

A har under sagen for de danske domstole forklaret bl.a., at han efter sin rejse til Syrien i 2012 blev kontaktet af PET i december 2012, mens han afsonede en fængselsstraf i Kalundborg Arrest. Den ene af de personer, der kontaktede ham, var B, der blev hans kildefører i PET. Der blev på mødet indgået aftale om, at PET ville støtte den gruppe, Kataib Al Iman ("Troens Brigade"), som han havde tilsluttet sig i Syrien, mod at han skulle give PET oplysning om de danske syrienskrigere.

A har desuden forklaret, at han ville modtage 20.000 kr. om måneden fra PET, som tillige ville støtte hans gruppering med udstyr. Han blev betalt kontant,

bortset fra en overførsel på 3.293,96 USD via Western Union den 21. maj 2013. Han rejste til Syrien to gange i 2013, og ved hjemkomsten identificerede han over for PET de danske syrienskrigere, han havde mødt under rejserne.

A har endvidere forklaret, at samarbejdet overgik til FE inden hans fjerde rejse mod Syrien i 2014. Samarbejdet skulle ske på samme vilkår vedrørende honorar og informationer. Han modtog sit honorar fra FE i kontanter bortset fra en overførsel på 2.659,76 USD den 17. maj 2014 via Western Union. Han var ikke i Syrien under den fjerde rejse, men overleverede udstyr til sin gruppe i den tyrkiske by Hatay. Han opholdt sig i Tyrkiet i juni 2014, hvor han blev anholdt og udvist.

A har tillige forklaret, at han i 2015 blev kontaktet af tjenesterne igen, hvor han afviste sin kildeførers anmodning om at rejse til Syrien på ny, idet FE ønskede, at han under denne rejse skulle tilslutte sig Islamisk Stat. Han ville gerne tage til Syrien igen, men ville ikke tilslutte sig Islamisk Stat, da hans hidtidige gruppe var imod Islamisk Stat, og da det ville være for farligt. Herefter ophørte samarbejdet med efterretningstjenesterne.

A har om forløbet efter overførslen til afsoning i Danmark forklaret bl.a., at han blev kørt direkte fra lufthavnen i Danmark til et møde med sine tidligere kildeførere fra FE. Under sin afsoning i Danmark fik han besøg af to repræsentanter fra FE, der gav ham 10.000 kr. i kontanter.

Advokat Thomas Brædder har forklaret bl.a., at han som advokat for A var til stede i lufthavnen i Danmark i december 2020, da A ankom i forbindelse med sin overførsel til afsoning i Danmark. Han deltog i modtagelsen af A efter aftale med efterretningstjenesterne, som også var til stede i lufthavnen. Tjenesterne ville tage imod A, men advokaten måtte ikke deltage i det møde, der efterfølgende blev afholdt mellem A og tjenesterne. Han har som advokat for A deltaget i 13 møder med personer fra ledelseslaget hos efterretningstjenesterne, hvor man drøftede det erstatningskrav, som han ville fremsætte eller havde fremsat mod tjenesterne på vegne af A. Erstatningskravet byggede på, at de danske efterretningstjenester havde handlet ansvarspådragende ved bl.a. ikke at have oplyst de spanske myndigheder om, at As tilslutning til Kataib Al Iman skete efter aftale med efterretningstjenesterne. Han havde på møderne en opfattelse af, at man kunne nå en løsning.

Der er desuden afgivet forklaring af flere andre vidner, og A har fremlagt en lydfil med en optagelse af en samtale mellem ham og en person, som efter det oplyste skulle være B. A har som nævnt forklaret, at B var hans kildefører i PET.

Der er endelig fremlagt en række avisartikler om sagen, der på baggrund af oplysninger fra såvel navngivne som anonyme kilder og angiveligt lækkede dokumenter fra efterretningstjenesterne beskriver et samarbejde mellem A og tjenesterner.

Højesteret finder efter en samlet vurdering af de afgivne forklaringer og det materiale, der er fremlagt i sagen, at A har bevist, at han i forbindelse med sine rejser til Syrien i 2013 og 2014 samarbejdede med efterretningstjenesterne, og at han modtog honorar og andre ydelser til gengæld for at levere oplysninger om danske syrienskrigere til efterretningstjenesterne.

THI KENDES FOR RET:

Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste skal anerkende, at A i forbindelse med sine rejser til Syrien i 2013 og 2014 samarbejdede med efterretningstjenesterne, og at han modtog honorarer og andre ydelser til gengæld for at levere oplysninger om danske syrienskrigere til efterretningstjenesterne.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste solidarisk betale 500.000 kr. til statskassen.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.